MELLÉKLETTEL

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

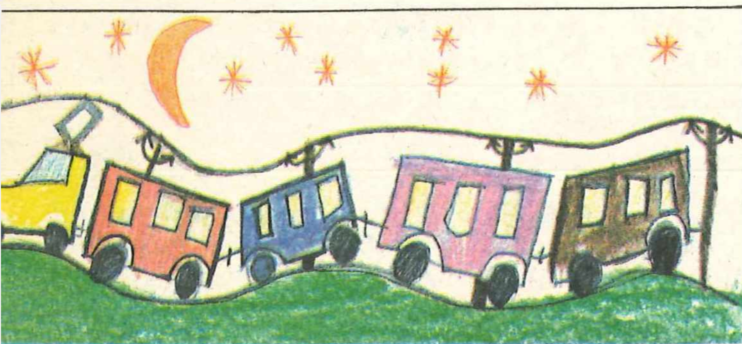
XXVII. évfolyam, 6. szám. 1983. június. Ára: 4,50 Ft

Kedves Gyerekek!

Jó nyaralást kívánok nektek! Remélem, sok szépet és érdekeset láttok majd a szünidőben. Jó lenne, ha egy-egy képeslapot küldenétek arról a helyről, ahol jártok. Rajzoljátok a képeslap hátsó oldalára, mi tetszett ott a legjobban; mi volt a legnagyobb élményetek!

EMLÉKEZTETŐ *szülőknek, nagyszülőknek.* Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat. Piros alapszín: 3—4 éveseknek; kék alapszín: 5—6 éveseknek; sárga alapszín: első osztályosoknak; fehér alap: mindenkinek.

Dörmi! – tudod, mikor írtad nekem az első leveled? 1978-ban.

BESENYI VIKTOR
3/a osztályos tanuló
Hatvan

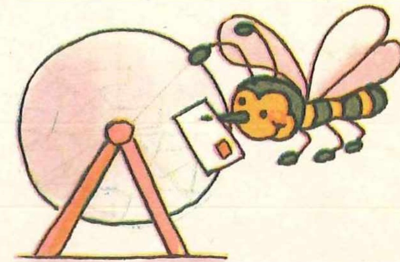
Igazad van, Viktor! Már öt éve levelezünk egymással! Óvodás korodban is sokat rajzoltál nekem, meséltél anya segítségével, megfejtetted a rejtvényeket... Amikor iskolás lettél, veled izgultam, hogy jól tanulj. Minden szépen sikerült, megtanultál írni, olvasni, számolni. Ma már hosszú leveleket írsz nekem. Megírod véleményedet az újságról, ötletekkel segítesz nekünk. Köszönöm a munkádat és hűséges barátságodat, ami a legszebb ajándék a világon!

*

Gyerekek! Szomorú hírt kaptunk Pécsről. Egyik levelezőnk, Pergel Attila, első osztályos kisfiú, nagyon beteg lett. Nem tud járni. Szeretnénk, ha minél előbb meggyógyulna. Úgy gondolom, a gyógyuláshoz vidámságra is szüksége lenne. Ebben mi is segíthetnénk: szerezzünk Attilának vidám perceket! Írjatok neki minél többen! Aki még nem tud írni, rajzoljon Attilának, biztosan örülni fog! Címe: Pécs, Szabadság u. 9. 7623

Látom, nem féltek a munkától, sokféle tennivalót találtok otthon. Azoknak a rajzoknak örültem a legjobban, amelyekből látom, hogy együtt dolgozik a család. Így biztosan sok időtök marad játékra, beszélgetésre, olvasásra.

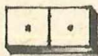
Nézzük, kinek kedvezett a szerencse:
Balázs Krisztina és *Krisztián*, Kunmadaras — *Bodányi Mónika*, Tata — *Bodor Krisztina*, *Buda Beatrix*, Tatabánya — *Boros Zsanett*, Szentgál — *Domán Zsuzsanna*, *Gergely Éva*, *Jakubász Kriszti*, *Kovács Helga*, *Krebs Marion*, *Szabados Gábor*, *Szabó Szilvi*, *Tóth Barbara*, *Veres Erika*, Budapest — *Dudás József*, Érd — *Gerdei Gergő*, *Urbán Orsolya* és *Dóra*, Szolnok — *Hári Gergely*, Mosonmagyaróvár — *Iván Attila Richárd*, Sajószentpéter — *Jakab Andrea*, Gyál — *Kispál Ervin*, Üllés — *Kongó Katalin*, Kiskunhalas — *Liktor Gábor*, Ózd — *Morvai Diána*, Kalocsa — *Nemes Edina*, Hegyeshalom — *Szlávik György*, Békéscsaba — *Tetétleni Éva Fatime*, Miskolc — *Tonkó Gergely*, Mágocs — *Velczl Diána Ildikó*, Szentendre.

MEGSÚGOM, hogy júliusban különösen a cirkusz kedvelői örülhetnek, mert arról esik a legtöbb szó. A mellékletből kacsintgató bohócot készíthettek.

MADÁR ESZTER rajzai

Napsütésben

BECK ZOLTÁN:

Találós kérdés

*Mindennap
jó korán felkel;
nem jobb lábbal,
sem nem ballal.
Szétragyog a
nagyvilágban,
menekül tőle
a hajnal.
Kápráztat,
ha belenézel,
felszáll előtte
a pára,
és vidáman,
kézenfogva
elkísér
az iskolába.
Mi az?*

*

Rajzzal válaszolj a kérdésre! Küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek!

Ha játék közben kigurul a labdád az úttestre, ne szaladj utána, mert könnyen érhet baleset! Kérd felnőtt segítségét!

Rágj, jól megtisztított sárgarépát, karalábét! Fogaidat az étkezések után minden irányban gondosan keféld meg; de legalábbis alaposan öblítsd ki a szádat!

A játszótéri mászóka szórakozást nyújt, de tudnod kell, hogy hogyan markold meg, nehogy lepotyogj! Így biztonságos:

CSORBA PIROSKA:

Lyukas Zokni

I. rész

A BARÁTSÁG

Nagymama költözködött. Otthagyta a régi bérházat, ahol lakott. Bőröndökbe, dobozokba csomagolta a holmiját. Két unokája, Peti és Ancsa segített neki. Éppen egy fiókot ürítettek ki, amikor rábukkantak Lyukas Zoknira. Szegényke hosszú ideje lakott már ott. Mondanom sem kell, mennyire örült, hogy végre kiszabadították.

— Nem jó ez a csíkos zokni semmire, lyukas is, párja sincs — legyintett Peti —, dobjuk el!

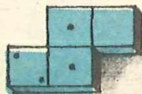
— Dehogy dobjuk! — tiltakozott Ancsa. — Nagyszerű játék lesz! Ugye nagymama?

Csakugyan nagyszerű játék lett belőle. Vattát, cérnát kerített a nagymama, szaporán öltögetett a tűvel — s Lyukas Zokni máris átváltozott Hasoncsúszó Csíkos Kígyóvá. Sziszegett, kúszott és zokniszíve hálás volt Ancsának, hogy megszabadította őt a fiók fogságából.

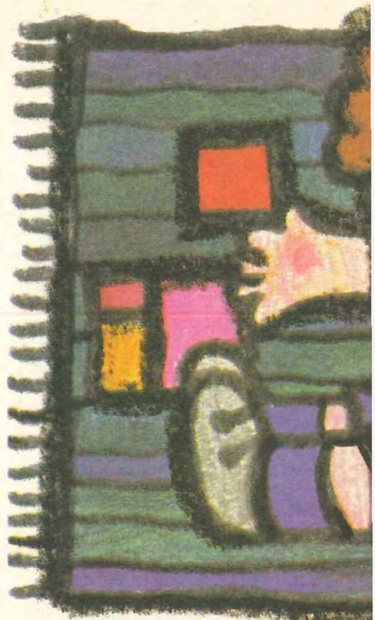
El is határozta, hogy cserébe megmenti majd Ancsát valami nagy veszedelemtől. Az alkalom nem is váratott magára sokáig...

Csöndes hétköznap délután volt. Lyukas Zokni, azaz Hasoncsúszó Csíkos Kígyó békésen hevert a gyerekszoba játékpolcán, amikor egy szőrős szörnyeteg osont be a szobába... Négy lába nesztelenül lépkedett, az ötödik lába a levegőben lengedezett. Több sem kellett Lyukas Zokninak! Teljes lábnélküli sebességével nekirontott a fenevadnak. Gombszemeit félelmetesen

KOLTAI ÉVA rajzai

meresztgette, piros nyelvével sziszegett. A szörnyeteg ekkor nagyot nyávogott, majd Zoknira támadt. De ő sem hagyta magát, s hamarosan mozdulatlanul feküdt a nagybajuszú rém a szőnyegen, csak ötödik lába lengett a levegőben, mint egy megadást jelző lobogó. Lyukas Zokni diadaltól eltelve nézett körül. Ám hirtelen Ancsa nevetését hallotta. Olyan jóízűen nevetett a kislány, hogy még a könnye is kicsordult.

— Ellenszég! Esz ellenszég! Vigyássz! — sziszegte neki Zokni.

Ancsa mosolygott:

— Dehogy ellenség! Ez itt Centi, a macskánk. Legyetek jó barátok!

Lyukas Zokni méltóságteljesen és sértődötten felelte:

— Én ugyan nem keszdek barátszágot esszel asz ötlábúval!

De Centi nem volt haragtartó. Körülszaglászta Lyukas Zoknit, majd ezt nyávogta:

— Igaz, nincs kolbászillatod, mégcsak egérszagod sincs, de olyan jó puha vagy! — és fejecskéjét Lyukas Zokni vattával tömött testére hajtotta. Lyukas Zokni ettől egészen elérzékenyült.

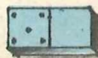
Puhának, kedvesnek és melegnek érezte magát, mintha Hasoncsúszó Csíkos Kígyó léte előtt nem is lyukas zokni, hanem kispárna lett volna.

És ha az ember, vagy ha egy zokni úgy érzi magát, hogy ő jó és kedves, akkor igazán megszereti azt, aki őt ezzel az érzéssel megajándékozta.

Lyukas Zokni és Centi nagyon jó barátok lettek. Ezután együtt indultak éjszakai háztető-sétákra, macskakoncertekre. Szinte elválaszthatatlanok voltak — jóban-rosszban mindig együtt. Úgy, ahogyan azt jó barátoktól el is várja az ember.

*

Gyerekek! Lyukas Zokni történetének folytatása júliusi számunkban következik. Címe: Az egérfogás. A III. (befejező) részt pedig augusztusi számunkban olvashatjátok majd.

OSVÁT ERZSÉBET:

Katica nyaral

Bemutatom nektek
a kis Katicát:
két kék szalaglepke
díszíti haját.
Fürge, mint egy labda,
nem jár, de repül.
Nyugodtan a széken
egy percig sem ül.

Csendes, hogyha alszik
és még csendesebb,
ha nagyapó mesél —
ennél nincsen szebb!
Nagyapó, nagyanyó
kis faluban él.
Itt nyaral Katica
nagyszüleinél.

A gyümölcsöskertnek
örül Katica.
Terem benne minden:
kékbársony szilva,
piros arcú alma,
illatos eper
és a cseresznyefán
cseresznye ezer.

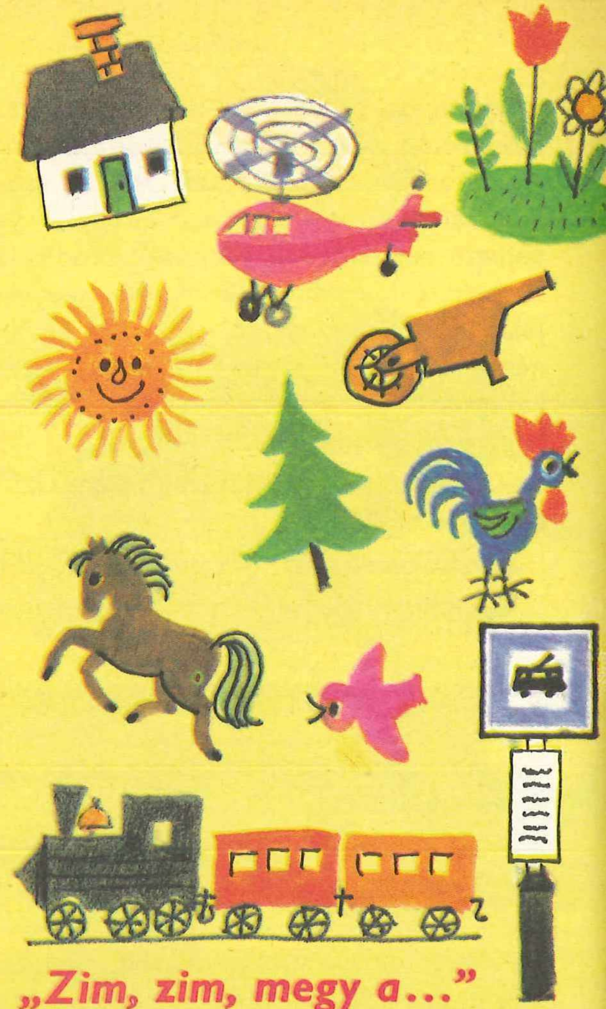
Az udvaron ámul
csak el Katica.
Van ott garmadával
kiscsibe, liba,
s mennyi, mennyi nyuszi,
kismalac, tehén!
Ennyi nincsen sehol
a föld kerekén.

Lesz az óvodában
miről mesélni.
Hogy csodálkozik majd
az óvónéni!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Írd meg, rajzold le Dörmögőnek, hol jártál a nyáron! Ha lehet, küldj egy képeslapot!

„Zim, zim, megy a...”

Nézd meg ezt a képet, és keress rajta olyan dolgokat, amelyek mozogni tudnak! Készíts egy képet azokról, amelyek az *ember segítségével* mozognak! Egy másik képre azok kerüljenek, amelyek segítség nélkül is tudnak mozogni. Mindkét rajzodat küldd el Dörmögőnek!

K. M.

HEGYI-FÜSTÖS ISTVÁN:

TÜNDÉRÓRA

Bálint apó, a kertész, munka közben fölfigyelt: a kút mellett, a virágágyások között, zúgtak-zsongtak a méhek. Egy-egy gombolyagban hadakoztak a halálfejes pillangóval. Egyszer csak: hopp, a nagy lepke belepottyant a mélységes, mély vízbe.

— Odaveszett!... s az óránkat is elvitte —, dongták még egy darabig a méhek a kút fölött, aztán királynőjükhöz repültek, panaszkodtak. — Jaj, hogy is követik az órák egymást? Mikor van ébresztő, mikor van dél, mikor takarodó?

Hallotta ezt a kertész, s vígasztalta a királynőt, s Kaptárország népét. — Egyet se búsúljatok, van nekem órám, szívesen odaadom én azt nektek! S elővette bőrtokba zárt, fényes, ketyegő nikkel masináját. De a méhecskék csak sírtak-ríttak tovább:

— Ezt az órát csak az emberek ismerik, mi, sajnos nem. A mi óránknak sziromból volt a lapocskája, virág-porzóból a mutatója.

— Ahá, tehát tündéróra! — derült föl Bálint apó képe. No, hiszen ismerem én annak a járását is. Van egy régesrégi vers, ha ezt megtanuljátok, megismeritek a virágórát, s tudjátok majd mindig a pontos időt. Csak süssön a Napocska! S máris tanítani kezdte a rigmust.

Kaptárország lakói nemsokára együtt döngicsélték vele:

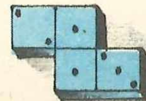
Kettő: a *tolvajfűszál* is.
Három: a *szegletes-tárnics*.
Négykor a nagyvirágú *len*,
Ötre a *mályva* pihen el.
Hatkor a *csöngettyűke* zár,
Keresztes-tárnics hétre vár,
Nyolcat a *szulák* zengi be.
Kilenckor kél az *estike*.
S mikor a csillaglámpa gyúl:
Tízkor a *mécsvirág* virul.

Ötkor ébred az *ebszőlő*,
Hatra a *katáng*, kékellő,
Hétkor a *villáscsöngettyű*,
Nyolcra a *pitypang* gyönyörű,
Kilenc: a piros *tikszem* nyit,
Tízre becsukja szirmait,
Améknek neve: *cérnaág*.
Tizenegy: *egérfül*-virág.
Dél van: csügged a *csorbóka*,
Libatopp szundít: egy óra.

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Volt nagy öröm a méhecskéknél; megnyugodtak. Most már csak a különféle virágok ébredését, s elalvását figyelték: tudták jól a pontos időt. Bár az estikével és a többi, éjjel nyíló virággal már csak álmaikban barátkoztak.

Jól járt ám az öreg kertész is. Nagy, nagy bödön finom, illatos, édes mézet kapott ősszel a méhektől — hálából a virágóráért. (Rajzunkon a virágok a Naptól jobbra indulva, a vers szerint következnek.)

KI KOPOG?

Tündérek is kopogtatnak néha a szőnyeg-óvoda ajtaján. Szaporán szól a tündérkopogás, valahogy így:

KOPI-KOPI-KOPI-KOPI!

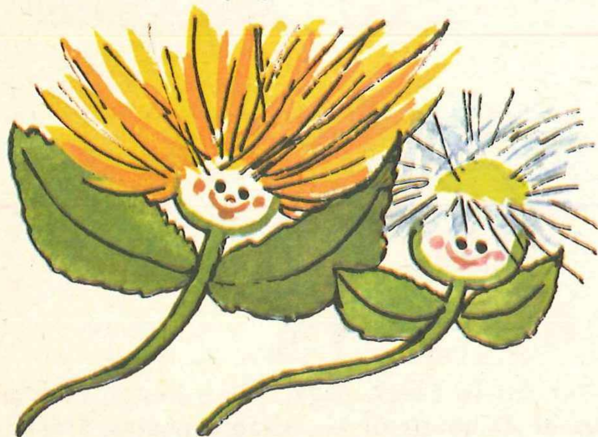
Máskor meg így:

KIPI-KIPI-KIPI-KIPI!

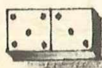
Megint máskor így:

KIPI-KOPI-KIPI-KOPI!

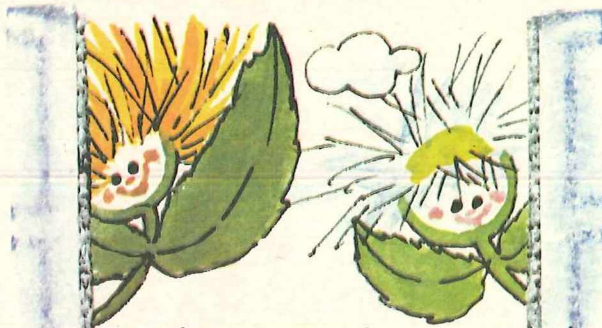
Ma reggel a világ legkócosabb tündérei kopogtattak be hozzánk:

Csorbóka és Százszorszép.

— Pattanjatok a Szélparipa hátára, és suhanjunk a Mezítlábi Rétre! — tárta ki az ajtót a két kócos-mosolygós.

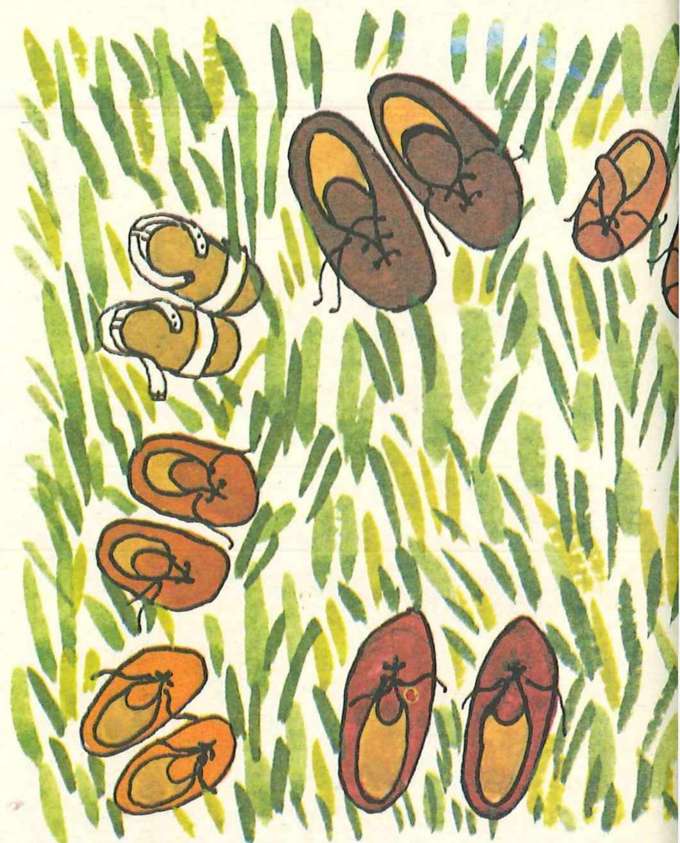

Egy perc múlva már ott tolongott mindenki a Szélparipa hátán. Kapaszkodtunk, ahogy csak bírtunk, mert Csorbóka és Százszorszép paripája sebesebben száguld még a repülőgépnél is.
Felháborodott madarak cserregése kísérte az utunkat:

— Nahát! Hogy manapság már semmi sem szent! Óvodások a levegőben! — méltatlankodtak féltékenyen a szárnyasok. Mintha el akartuk volna venni tőlük az eget! Pedig csak suhanni akartunk, repülni, szárnyalni, tovaillanni... Aztán egyszercsak megérkeztünk a Mezítlábi Rétre.

— Vegyétek le a cipőtöket! — mondta Cs
— Tessék? — kérdezte Levente Péter barát
— Vegyétek le a cipőtöket! — ismételte me
— A Mezítlábi Rétre mezítláb jár még a kir
A rét közepén ott ült Márta néni. Vidám kat
a csuklóján, meg a nagylábujján.

— Jónapot kívánok, Márta néni! — köszöntö
— Nektek is jónapot, lelkecskéim! Éppen a
millavirág. Érzitek-e az illatát?
Behúnytuk a szemünket... és éreztük. Az
punkat meg a hűvös, bársonyos fűszálak.

ka, amint lekászálódtunk a Szélparipa hátáról.

ázszorszép.

i!

ogarak masíroztak a szemüvege szárán,

k illedelmesen.

jobbkor érkeztetek. Mára kinyílt a ka-

unkat édes kamillaillat simogatta, a tal-

— Fogó bácsi, fogjon meg! — rikkantotta ekkor Csorbóka.

— Százszorszép, te vagy a fogó!

Futottunk, szinte repültünk mi is, mint a tündérek. A nyelvüket lógató cipők lustán figyelték, hogyan kergetőzünk, lovacskázunk, hempergünk a rét füvében. Mikor elfáradtunk, hanyattdőltünk, és az égen úszkáló felhőkre hunyorogtunk.

— És most; irány a dögönyöző! — adta ki harsányan a jelszót Márta néni.

Büszkén a kacsaúsztatóhoz terelt bennünket, mintha ő lenne a kacsamama, mi meg a pelyhes kiskacsái.

Langyos, süppedő sarat taposott a lábunk.

— Ez a dögönyöző — mondta Márta néni.

— Ne féljetek tőle, nem harap! — és nagyot cuppantott a mezítlábával.

Cuppogtunk mi is: cupp-cupp, toccs-fröccs...

Még a kacsatáncot is eljártuk, Csorbóka, Százszorszép, meg Márta néni mulatságára.

Aztán nagy sárvárat csurgattunk, meg apró házikókat formáztunk, melléjük istállót kerítettünk, abba ágacskát, kavicsot, tavalyi barackmagot tettünk, azok voltak az állatok. De akkor már olyanok voltunk mi is, mint a kismalacok.

— Majd a kútnál fényesre mosakodtok —, kacagott Márta néni. Akkor én azt kiáltottam:

ÉLJEN A NYÁR!

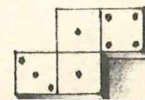
Levente Péter meg azt:

ÉLJEN A SÁR!

Kiabáltunk, kiabáltunk, hogy csak úgy csengett a fülünk tőle. Aztán fogtuk a cipőinket, és a kúthoz ballagtunk, kezet-lábat mosni. Hát TE mit játszottál volna, ha ott lettél volna velünk? Rajzold le, és küldd el nekem, a Dörmögő szerkesztőségébe!

Napsütéses, vidám nyarat kívánok mindenkinek a szeptemberi viszontlátásig:

Döme Mari

ÁLLATKERTI SÉTÁK

A gyerekek, de még a felnőttek is gyakran összetévesztik a szarvast az őzzel. Képzeletbeli sétánkon most a *gímszarvast* ismerheted meg.

A gímszarvas hazánk legnagyobb vadon élő állata. Nagy csordákban él. József Attila írja róla Szarvasok című költeményében:

„Szárnya kél a fehér homoknak,
a völgyben szarvasok robognak.
Jönnek a szél-árka völgyből, egyre többen,
száznál is több nyargal egy-seregben.”

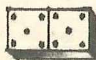
Így van ez az erdőben, de a budapesti állatkertben csak egy-egy gímszarvas, és dámszarvas-családot láthatsz. Megtalálhatod őket térképünk segítségével. Táplálékuk elsősorban a bokrok, a fák lombja és füvek; ezért *növényevőnek* nevezzük őket.

Képünkön láthatod a gímszarvas-családot. Az apa neve: *szarvasbika*. Fejét hatalmas csontképződmény, az *agancs* díszíti.

Jól figyeld meg! A szarvasbika fején nem szarv van, hanem agancs!

Ez nemcsak *ékessége*, hanem verekedésnél komoly *fegyvere* is. Biztosan hallottad már a televízióban, vagy rádióban a szarvasbőgést. A szarvasbika ezzel adja tudtára az erdő minden lakójának, hogy házasodni készül.

A szarvasmama neve: *szarvastehén*. Kisebb testű, mint az apaállat és világosabb színű a szőrzete. Fején soha nincs agancs. Általá-

ban tavasz végére hozza napvilágra a szarvasgyereket, vagyis a *szarvasborjút*. A kis nyakigláb, csupafül szarvasborjúnak fehérpettylyes, barna bundácskája van. Születése után kicsit ügyetlenül, de azonnal tud járni, szaladni. Persze még sokáig az anyja tején él.

Hazánk több erdejében élnek szarvasok. A gímszarvasnak ilyen a lábnyoma:

MEGHÍVÁS EGY IGAZI ÁLLATKERTI SÉTÁRA.

Átnyújtjuk a második meghívást. Első meghívásunk — májusi számunkban — azoknak szólt, akik négy, vadon élő állat képének felragasztásával „kis állatkertet" készítettek. Júniusban—júliusban ismét ingyen látogathatsz a budapesti állatkertbe, ha most egy rajzlapon „növénykertet" készítesz. A Dörmögő mostani számában található virágokból legalább négyet rajzolj le egy rajzlapra! A budapesti állatkert főbejáratának képét itt látod, a cím mellett; ollóval vágd ki és ragaszd a rajzlap közepére. A rajzlap aljára írd a nevedet és lakcímedet (ha még nem tudsz írni, tegye ezt meg helyetted édesapád, vagy édesanyád)! Ha ezt a kis „növénykertet" a budapesti állatkert főbejáratánál átadod, ingyen léphetsz be.

Jó szórakozást kíván és szeretettel vár:

BUDAPEST FŐVÁROS ÁLLAT- ÉS NÖVÉNYKERTJE,
Budapesten, a Városligetben.

A Dörmögő Dömötör állatkerti sétáján kísérőd volt: SZIDNAINÉ DR. CSETE ÁGNES.

Júliusi számunkban az őzek életével ismerkedünk. Ismét lesz meghívás és feladat. A Dörmögő Dömötör júliusi számát a hónap közepén vásárolhatod meg.

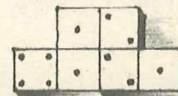
Még egy meglepetés!

Azok a gyerekek, akik ezen a nyáron két feladat teljesítésével, kétszer látogatnak el a budapesti állatkertbe, részt vesznek az 1983. októberében rendezendő jutalomsorsoláson. A fődij egy csodálatos, eredeti pávatoll!
Ha csak most kapcsolódsz be állatkerti sétáinkba, akkor se bánkódj, mert júliusi és augusztusi számainkban is találsz meghívást és feladatot. Így még Te is ellátogathatsz kétszer a budapesti állatkertbe.
Kezdj munkához, teljesítsd a feladatot!

Ezt üzeni Dörmögő Dömötör

BUNDÁS... *és a potyautasok*

DALLOS JENŐ *rajza*

Bogár-bál

Egymást követő három számunkban megtanulhattok ütemesen mondott versre tornázni.

1.

Utánozzuk a bogarakat mozdulatainkkal!

Álljatok egyenes tartással! A kezeteket tegyétek csípőre!

Mulatnak a bogarak,
jaj de víg majális!

Mondjátok a verset, és először az egyik, majd a másik lábatokat nyújtsátok előre úgy, hogy a lábujjatok érintse a földet.

A következő két verssorra —

Kettőt-hármat ugrik már,
a szarvasbogár is

— ugorjatok páros lábbal a magasba! Kezeteket — homloktól kifelé nyújtva — utánozzátok a csápok mozgását!

EDIT NÉNI

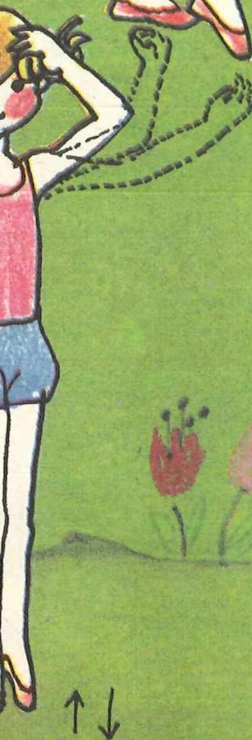
(Folytatása a júliusi számban következik!)

SZÁVAY EDIT rajza

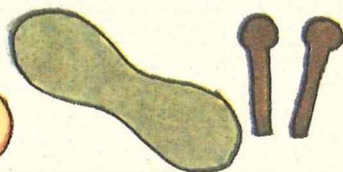

Kincsesládánk titkai

Itt a tavasz! Kincsesládánkból útnak indult egy méhecske. Ha ti is szeretnétek ilyen méhecskét, figyeljetek ide! Elkészítéséhez filcre és cérnára van szükség. Vágjatok a filcből 30 db kis karikát, körülbelül 1 forintos nagyságút, két nagyobbat, egy szárnyformát és csápokat!

A két nagyobb karika közé tegyetek vattát és varrjátok össze! Ez lesz a feje. Öltsétek rá a csápokat és tegyétek félre!

Fűzzetek egy cérnára 25 kis karikát, utána a szárnyat, majd a megmaradt öt karikát, végül a fejet!

Rajzoljátok meg a szemét és a száját! Készen is van a méhecske! Jó munkát kívánunk! ***Dörmögő és a bocsok***

Beküldte: KOLTAI ÉVA
Fotó: HORVÁTH ZOLTÁN

Vakáció Sárkányéknál

A Kissárkány sokáig integetett a vonatablakból. Apja is, meg a szomszédok is többször rászóltak, hogy „Kihajolni veszélyes!", de valahogy minden engedelmes feje mellé mindig jutott egy-egy engedetlen is. Az egyiket visszahúzta mialatt óvatosan mégiscsak kidugta a másikat. Integetett kendőjével, és torkának apró lángnyelvecskéivel is:

— Szia Anyúuuuuuuu! — kiabálta, s a hangja sokáig ott úszott, mint a régi vonatok füstje a vonat után.

Anyja is sokáig állt még a peronon. Nagy esemény! Először kapott két beutalót az üdülőbe a család. Egy felnőtt és egy gyerek részére. A családi tanács úgy döntött, hogy utazzon a két „férfi". Apja és fia.

— Nekem az is pihenés, ha egy kicsit magamra hagytok —, mondta Anyja. Azalatt egy kicsit rendbeszedem magam, meg a lakást is.

Így hát Apja és a Kissárkány csomagolt izgatottan. Fürdőnadrágot, pecabotot, napolajat, mesekönyvet, tollasütőt, ruhát, zoknit és még sok mindenfélét. Amikor már minden szatyor tömve volt, akkor a Kissárkány még kiharcolt egy üveg Traubit is.

A vonat messzi tájra vitte utasait, édesanyát pedig „dolgozójába" a földalatti. Enynyit kell elmondani az első napról.

A *harmadik* napon megérkezett az első levél a Sárkányházba. Apja írta, a Kissárkány csak kiegészítette néhány rajzzal meg ákombákommal.

,,Kedves Anyja! Szerencsésen megérkeztünk. Ketten alszunk egy szobában. Szép az idő! Már fürödtünk is. Büszke lehetsz a fiadra, nagyon gyorsan meg fog tanulni úszni. Vigyázz magadra! Csókolunk. Apja, Fia''

Az ötödik napon az üdülőben bontották izgatottan a borítékot.

,,Édeseim! Köszönöm a levelet. Sokat aggódom, nem égtek-e le nagyon a tűző napon! Itthon minden rendben van. A gyerekek a házból üdvözölnek. Nagy játékba kezdtek itt a homokozóban. Felépítették az egri várat. Még vizesárok is lesz! Aztán őrséget állítottak, nehogy valaki kárt tegyen benne. Kölcsönadtam nekik a kiságyút. Nem baj, ugye? Legyetek jók...! Ne felejtsetek el képeslapot küldeni a szomszédoknak, a nagymamának és a Dörmögőnek! Anya''

A *nyolcadik* napig kellett várni a postafordultára.

,,Kedves Anya! Elkiabáltuk a jó időt, mert egy vihar után csak úgy zuhog az eső. Ha egy kicsit eláll, múzeumba megyünk ,,nyaralóbarátunkkal''. Váltottunk egy igazolványt, és abba gyűjtjük a pecséteket. Tájak, korok, múzeumok... ez a ,,nyaralóbarát'' neve. Ha ötven pont összejön, akkor leszünk ,,bronzjelvényesek''. A fiad már megelőzött, mert barátnőjével kettesben elmentek a postamúzeumba, amíg mi kártyáztunk. Ne aggódj, azért elég szófogadó. Csak az idő lenne jobb!''

A válasz:

,,Jó hírem van! Sikerült kapnom egy nap szabadságot, és elétek megyek. A reggeli vonatnál várjatok... egy kis jó idővel! Anyátok''

Táviratot hozott a postás a Sárkányházba:

F. GYŐRFFY ANNA rajza

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMIÉK, A SZABADÍTÓK

— Legyünk mi is szabadítók!
— kiált Berci nagy harsányan.
— Olyanok, mint a vitézek,
akiket a könyvben láttam.

Sáslevéllel hadonászva
rohantak a kert aljába,
és a sárkányt (csak ők látják)
alaposan eltángálják.

Elfáradtak a „csatában",
lepihennek néhány percre.
Mellettük a zsenge meggyfa.
A barackfa sincsen messze.

Berci fülel: — Hallod, pajtás?
Honnan jöhet a sóhajtás?
Itt valaki szomorkodik.
Meglehet, hogy raboskodik.

SÓTI KLÁRA rajzai

— Ugyan, csak a szellő susog.
Igen ám, de Marci szeme
megakad a zsenge meggyfán.
— Nézd! Valami baj van vele.

Annyi a gaz körülötte:
elszívják a tápot tőle.
Papsajt, ecet és vadtorma
szegény fácskát majd' megfojtja.

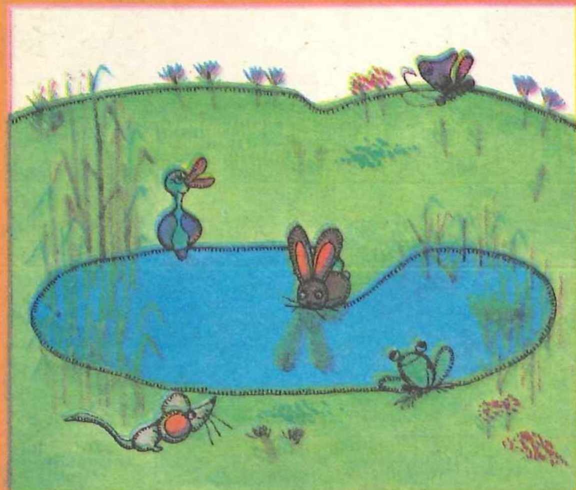
Berci dörmög: — Ez a meggyfa
olyan, mint a rab királylány.
Rabtartója, megkínzója
a gaz: olyan, mint a sárkány.

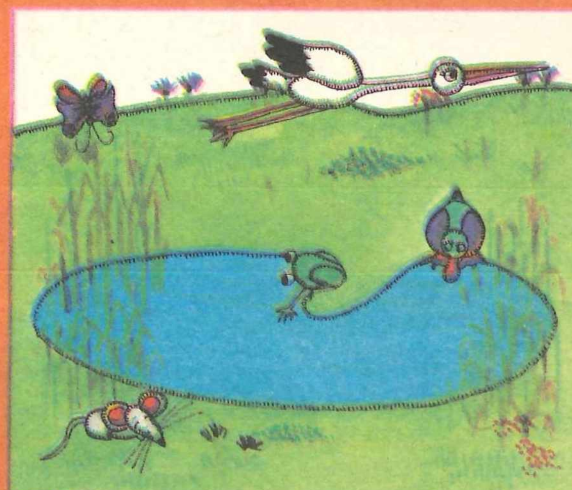
Nyomban ásót, kapát hoznak,
nekiesnek giznek-gaznak,
mind kihúzzák, gyökerestűl.
A meggyfában élet pezsdül.

Borika jön: — De jó nektek!
Úgy látom, hogy kertészkedtek.
Berci s Marci egymásra néz,
mint két szabadító vitéz.

STUIBER ZSUZSA rajzai

Egy tó és egy hűséges lakó

Ezt a kis tavat sokféle állat keresi fel hosszabb-rövidebb időre. A nyáron több képet is készítettünk errefelé. Keresd meg a képeken azt az állatot, amely *mindegyiken* szerepel; nem vándorolt máshová. Ha megvan, te is rajzolj egy szép képet; legyen rajta a megtalált állat! Az sem baj, ha rejtőzködik egy kicsit, legalább mi is örülünk, amikor felfedezzük. Persze csak akkor örülhetünk, ha elküldöd rajzodat a Dörmögő szerkesztőségének!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzfor-

Index: 25.193

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda,